

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 2075 van 28 september 2007

in de zaak X / Ilde Kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Irakese nationaliteit, op 13 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak

De feiten worden in de bestreden beslissing als volgt samengevat: " U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Kirkuk. U zou een soenniet zijn, van Arabische origine zijn en tot de al-Juburi stam behoren. U zou in 1993 lid zijn geworden van de oppositiepartij "tajammu al-watani al-iraqi" (Nationaal Irakees Assemblée). U zou in 1996 zijn gearresteerd op verdenking lid te zijn van de partij. Uw broer en twee neven, die ook lid waren, zouden eveneens zijn opgepakt en uw neven zouden vervolgens zijn geëxecuteerd. U zou zijn gearresteerd omdat alle personen met banden met uw neven werden opgepakt en in de hoop dat uw broer, die naar het noorden was uitgeweken, zich zou aangeven. U zou uiteindelijk zijn vrijgelaten bij gebrek aan bewijzen. In oktober 2003 zou u voor de Amerikanen zijn beginnen te werken als tolk. Uw broer X, die als privé-tolk werkte voor de Amerikaanse bevelhebber in Diyala, zou u hebben aanbevolen. U zou echter onmiddellijk zijn terecht gekomen op het bureau voor geheime inlichtingen en zou de directeur van dit bureau zijn geworden. Dit bureau

werd opgericht door het Amerikaanse leger. Na een tijdje zou u ook hebben samengewerkt met de CIA. Uw bureau zou aan de basis liggen van het oprollen van een van de grootste terroristische groeperingen uit Tikrit. Eind maart of begin april zou uw broer X zijn verdwenen en vervolgens vermoord zijn teruggevonden. Daarna zou u een dreigbrief hebben ontvangen. U zou zijn gestopt met werken en zijn teruggekeerd naar Kirkuk. Daar zou u nogmaals een dreigbrief hebben ontvangen. In juni 2004 zou u naar Mosul zijn gegaan. Daar zou u vijf à zes maanden hebben verbleven bij familie. Toen een oom zei dat u gezocht werd en dat zij u niet konden beschermen, zou u voor enkele dagen zijn teruggekeerd naar Kirkuk en van daaruit zou u Irak hebben verlaten op 1 december 2004. Op 14 december 2004 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd ".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij is als volgt gemotiveerd: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd waardoor ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Zo verklaart u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u de functie had van directeur van het inlichtingenbureau: u was de hoogste verantwoordelijke van het bureau (CG p.13). Uw broer zou niet op het bureau hebben gewerkt maar zou zijn blijven werken als privé-tolk van kolonel X (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u in strijd daarmee dat uw broer het bureau leidde en dat u zijn adjunct was (DVZ p.10). Het feit dat u over een dergelijke essentieel element in uw vluchtrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde werk voor de Amerikanen. Uw verklaring dat X de verbindingspersoon was tussen u en X is geen afdoende verklaring (CG p.15). Uw eerdere verklaringen waren immers zeer duidelijk. Bovendien heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de personen die op de hoogte waren van uw werk. Zo verklaart u aanvankelijk dat alleen de opperbevelhebber van de Amerikaanse troepen, de gouverneur van Diyala en de CIA op de hoogte waren van het bestaan van uw bureau (CG p.11). Later tijdens hetzelfde gehoor beweert u echter dat ook het hoofd van de politie op de hoogte was (CG p.19). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dergelijke feiten doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Van het hoofd van een geheim inlichtingenbureau kan immers worden verwacht dat hij exact kan aangeven wie er wel of niet wist van het bestaan van het bureau, temeer daar het slechts om een drietal personen gaat. U heeft bovendien tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen afgelegd over de werkkarta die u voorlegt van uw werk voor de Amerikanen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw geboortedatum, uw lengte en uw gewicht verkeerd op de kaart staan genoteerd. De reden hiervoor zou zijn dat het uw broer was die deze gegevens aan het Amerikaanse leger had doorgegeven, maar dat hij niet de juiste gegevens kende (DVZ p.12). Op het Commissariaat-generaal beweert u echter dat alleen uw geboortedatum verkeerd staat genoteerd, maar u kan in het geheel niet zeggen waarom die verkeerd is ingevuld (CG p.14). Bovendien zijn uw verklaringen over de contacten die u had binnen het Amerikaanse leger onsamenhangend. Aanvankelijk verklaart u dat u direct in contact stond met X (CG p.10). U zou hem aan de telefoon hebben gesproken, in het Engels. Vervolgens verklaart u dan weer dat het meestal uw broer X was die de telefoon opnam (CG p.12). Wanneer u dan wordt gevraagd hoe u in het Engels kon communiceren met X terwijl u eerder had gezegd niet goed Engels te kunnen, past u uw verklaringen weer aan en verklaart u dat het steeds uw broer was die de telefoon opnam (CG p.11-12). Het feit dat u uw verklaringen steeds aanpast, doet twijfels rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over het feit of u al dan niet als tolk heeft gewerkt uiteenlopen. Zo verklaart*

u aanvankelijk dat u niet veel als tolk heeft gewerkt. Daarna zou het bureau zijn opgericht en ging u daar werken (CG p.9). Vervolgens verklaart u nooit als tolk te hebben gewerkt (CG p.9). In de door u ingevulde vragenlijst dd. 10/1/05 geeft u enkel de job van tolk op en rept u met geen woord over uw inlichtingenwerk (vraag E en p.10). Dit is zeer eigenaardig. Vervolgens moet worden vastgesteld dat u opmerkelijk vaag blijft over uw samenwerking met de Amerikanen en uw kennis over de Amerikaanse aanwezigheid in uw regio niet van die aard is om geloof te hechten aan uw bewering dat u aan het hoofd stond van een inlichtingencel. Zo is het uiterst bevreemdend dat u niet kan zeggen wat het militaire insigne was van de enige Amerikaan met wie u zou hebben samengewerkt, nl. X (CG p.10). Het is eveneens bevreemdend dat u de naam van de assistent van X niet kan opgeven (CG p.11). U weet niet welke divisies van het Amerikaanse leger aanwezig waren in de zone waarin u zou hebben gewerkt (CG p.11). U kan de namen van de Amerikaanse basissen niet opnoemen, noch van de basis waar X was gestationeerd, noch van de basis waar de CIA zat. U beweert nochtans naar deze basissen te zijn gegaan voor uw werk (CG p.12, 15). Gezien uw beweerde samenwerking met het Amerikaanse leger, kan worden verwacht dat u hierover preciezere gegevens zou kunnen geven. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u slechts één voorbeeld kan opgeven van de vele namen die de Amerikanen aan de verschillende locaties in Irak gaven. U beweert immers dat de Amerikanen hun eigen namen gebruikten voor locaties in Irak. Aangezien u met de Amerikanen werkte en u, zoals u zelf verklaart, op de hoogte was van die namen, is het uiterst bevreemdend dat u zich slechts één van die namen kan herinneren (CG p.19). Ook uw kennis over terroristische groeperingen in Baquba blijkt zeer beperkt te zijn. De informatie die u hierover opgeeft, gaat niet verder dan wat algemene informatie die elke Irakees kan opgeven. U kent X, X, de Baathisten en al-Qaida maar andere groeperingen blijkt u niet te kennen. U kan geen verantwoordelijken opnoemen of plaatsen waar ze opereerden of zich schuilhielden. Evenmin kan u aangeven hoe u uitmaakte wie lid was van zulke groepering, u houdt het op "wie gekend was, wie geschoten had" (CG p.17). Van iemand wiens job het was informatie in te winnen over deze groeperingen, kan worden verwacht dat hij meer concrete informatie kan opgeven en op een meer doorleefde manier kan aangeven hoe hij te werk ging. Temeer daar u zelf verklaart dat jullie zoveel succes hadden (CG p.12, DVZ p.10). Ook over het concrete voorbeeld dat u aanhaalt, namelijk het oprollen van de grootste terroristische organisatie in Tikrit, blijft u eerder vaag. U kan bijvoorbeeld de naam van deze groepering niet opgeven. Uw bureau en de Amerikanen zouden hebben ontdekt van wie ze financiële steun kregen, maar op de vraag hoe dit werd ontdekt kan u niet meer zeggen dan dat de Amerikanen het ontdekten, via een bron. Ook op de vraag hoe die financiële steun werd gegeven, verklaart u dat u alleen de naam van de geldschietster heeft doorgegeven en de nummerplaat en dat de CIA de rest deed. Daarbij moet worden opgemerkt dat u zelfs niet de volledige naam van de geldschietster kan opgeven. U kan alleen zeggen dat hij aqid (kolonel) X was, en van de Tikriti familie was (CG p.12-13). Het is uiterst bevreemdend dat u, als hoofd van het inlichtingenbureau, niet meer weet over deze zaak. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde profiel. Daarnaast moet nog worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de reisdocumenten die u al dan niet in uw bezit zou hebben gehad. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal dat u een paspoort had in Irak (CG p.2). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u in strijd daarmee dat u nooit een paspoort heeft gehad (DVZ vraag 20). Het feit dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Verder moet worden opgemerkt dat u eveneens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw problemen onder het regime van Saddam Husayn. U verklaart te zijn gearresteerd op verdenking van lidmaatschap van de "tjammu". U zou zijn gearresteerd om zo druk te zetten op uw broers om zich over te geven aan de autoriteiten. Verschillende familieleden zouden zijn opgepakt. Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal zegt u dat uw broer X in 1997 werd veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u in strijd

daarmee dat hij vijftien jaar kreeg (DVZ p.9). Deze tegenstrijdige verklaringen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid, temeer daar u uw arrestatie lieert met de arrestatie van uw broer. Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over de rechtbank die uw broer veroordeelde. Zo verklaart u tijdens het gehoor tegenover het Commissariaat-generaal dat hij werd veroordeeld door de rechtbank van de "mukhabarat" (CG p.9). Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u daarentegen dat hij door de militaire rechtbank werd veroordeeld (DVZ p.9). Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vluchtrelaas. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Hoewel uw afkomst uit Centraal-Irak niet in twijfel wordt getrokken, moet verder worden vastgesteld dat u er evenmin in bent geslaagd een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Door het bedrieglijke karakter van uw verklaringen is uw algemene geloofwaardigheid immers dermate aangetast dat het de asielinstanties onmogelijk wordt om uw profiel als burger en daarmee samenhangend risico correct in te schatten. Het bedrieglijke karakter van uw verklaringen laat niet toe te beoordelen welk profiel u in werkelijkheid heeft. Bovendien kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen met betrekking tot uw beweerde identiteit. Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier wijzigen. Deze documenten zijn een foto van uw broer met X, een aangifte van diefstal van uw tas (met daarin persoonlijke documenten) bij de politie in Anderlecht en uw werkkaart voor de Amerikanen. Gezien het bedrieglijke karakter van uw verklaringen omtrent deze laatste kaart, wijzigt dit document."

2.2. In een eerste middel werpt verzoeker de schending op van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in combinatie met een schending van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen (Verdrag van Genève) .

2.3. Verzoeker stelt dat de betwiste beslissing niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen.

2.4. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (R.v.St., X., nr. 110.071, 6 september 2002; R.v.St., X, nr. 132.710, 21 juni 2004). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel aangaande de schending van de materiële motiveringsplicht (zie infra punt 2.5), zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht.

2.5. Verzoeker stelt dat het niet geoorloofd is om een beslissing te motiveren door middel van een vergelijking tussen verklaringen, daar waar een beroepsmogelijkheid voorzien is. Verzoeker specificeert dat het doel van vergelijkingen van verklaringen die in de verschillende fasen van de procedure afgelegd worden, niet het vaststellen is van zogenaamde discrepanties, maar wel het nader uitklaren van het vluchtrelaas en verwijst

hierbij naar de "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié". Vervolgens gaat verzoeker in op een aantal tegenstrijdige verklaringen die in de bestreden beslissing werden vastgesteld, waarbij het volgens verzoeker om misverstanden gaat. Zo bevestigt verzoeker dat hij directeur was en verantwoordelijk was voor dertig personen en dat zijn broer vertaler was en verbindingspersoon tussen verzoeker en X. Verder stelt verzoeker dat Diyale, CIA en ook het hoofd van de politie op de hoogte waren van zijn activiteiten. Aangaande de verkeerde vermeldingen op zijn werkkaart stelt verzoeker dat zijn broer die gegevens verkeerdelijk heeft doorgegeven, waarbij hij verklaart niet te weten waarom zijn broer zich heeft vergist. Aangaande de inhoud van zijn job verklaart verzoeker dat zijn werk is geëvolueerd en dat hij aanvankelijk als tolk kwam, maar dat hij onmiddellijk een nieuwe taak kreeg. Verzoeker specificeert dat het bureau werd opgericht en dat hij de functie van directeur kreeg. Verzoeker benadrukt dat hij nooit als tolk heeft gewerkt en dat zijn broer werkte als vertaler. Verzoeker bevestigt nooit een paspoort gehad te hebben en bevestigt gearresteerd te zijn op verdenking van lidmaatschap van de "tajammu" en om hem onder druk te zetten informatie aangaande zijn broer prijs te geven, die door de Mukharabat werd veroordeeld. Verzoeker benadrukt dat hij slechts vijf maanden gewerkt heeft voor de Amerikanen, die hem niet veel uitleg verstrekten en aan wie hij geen vragen mocht stellen.

2.6. Het Commissariaat-generaal moet om zich een totaal en relevant beeld te kunnen vormen van de situatie zoals zij zich aandient, kunnen beschikken over alle beschikbare informatie die de kandidaat-vluchteling tijdens zijn asielprocedure heeft verstrekt. Gelet op de zorgvuldigheidsplicht, waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is, dient het immers een zorgvuldig afgewogen beslissing te nemen. Bij kandidaat-vluchtelingen kan ervan worden uitgegaan dat het vluchtmotief een reeks van feiten is die met elkaar in overeenstemming dienen te zijn. Indien de Commissaris-generaal bij een vergelijking van de verklaringen van een kandidaat-vluchteling fundamentele verschillen vaststelt, heeft hij de mogelijkheid om de asielaanvraag ongegrond te verklaren (R.v.St., nr. 114.257 van 6 januari 2003).

2.7. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of tastbare stukken aan die de motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en die op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen ontkrachten. De werkbadge die verzoeker ter zitting neerlegt verandert niets aan deze vaststelling. Bovendien is deze badge opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en wordt er geen door artikel 8 van het PR RvV van 21 december 2006 vereiste voor eensluidend verklaarde vertaling neergelegd. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het opwerpen van losse beweringen die niet gestaafd worden door objectieve elementen en die derhalve niet weerhouden kunnen worden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

2.8. Verzoeker stelt dat het Verdrag van Genève een soepele interpretatie en een evenwichtige verdeling van de bewijslast vereist. Verzoeker verwijst naar rechtsleer en naar de "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié". Verzoeker benadrukt dat de kandidaat-vluchteling een duidelijke en gedetailleerd relaas moet overbrengen. Verzoeker houdt vol dat hij een vrij coherent en consistent verhaal verteld heeft over de gebeurtenissen in zijn land van herkomst en dat er onvoldoende gepeild werd naar de werkelijke asielmotieven van verzoeker.

2.9. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths,

Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Verwijzend naar het gestelde in punt 2.7 en naar de bestreden beslissing, waarvan de vaststellingen hun grondslag vinden in het administratief dossier, kan verzoekers asielaanvraag bezwaarlijk als consistent en coherent beschouwd worden.

2.10. Gelet op het bovenstaande is het eerste middel niet gegrond.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.12. In een tweede middel acht verzoeker de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in samenhang met de materiële motiveringsplicht geschonden en vraagt verzoeker dat er hem op zijn minst, en in ondergeschikte orde, subsidiaire bescherming wordt toegekend. Verzoeker benadrukt dat het Commissariaat-generaal expliciet in de bestreden beslissing stelt dat de afkomst van verzoeker uit Centraal-Irak niet in twijfel wordt getrokken. Verzoeker legt ter zitting een voor eensluidend verklaarde Nederlandse vertaling neer van een kopie van een nationaliteitsbewijs, dat gevoegd werd bij zijn verzoekschrift. Verzoeker stelt dat het geen twijfel leidt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak en dat het evenmin twijfel leidt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak zeer slecht is. Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar een uittreksel van het *Algemeen ambtsbericht Irak, juni 2007* om zijn verklaringen kracht bij te zetten. Verzoeker stelt dat de beperkte motivering die het Commissariaat-generaal geeft bij de ontzegging van het subsidiaire beschermingsstatuut niet ingaat op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Verzoeker stelt meer bepaald het volgende in zijn verzoekschrift: *"Ook al is het CGVS van oordeel dat verzoeker geen aanspraak kan maken op het statuut van vluchteling, dan volstaat het niet om te stellen dat verzoeker weliswaar van Centraal-Irak is, maar...omdat bepaalde verklaringen het CGVS niet logisch lijken, moet hij maar teruggaan en gevaar lopen voor zijn leven (...). Dit kan eenvoudigweg niet."*

2.13. Blijkens de bestreden beslissing werd verzoeker de subsidiaire bescherming ontzegd op grond van de volgende overweging: *"(...) Hoewel uw afkomst uit Centraal-Irak niet in twijfel wordt getrokken, moet verder worden vastgesteld dat u er evenmin in bent geslaagd een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Door het bedrieglijke karakter van uw verklaringen is uw algemene geloofwaardigheid immers dermate aangetast dat het de asielinstanties onmogelijk wordt om uw profiel als burger en daarmee samenhangend risico correct in te schatten. Het bedrieglijke karakter van uw verklaringen laat niet toe te beoordelen welk profiel u in werkelijkheid heeft. Bovendien kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen met betrekking tot uw beweerde identiteit(...)"*.

2.14. Verweerder geeft in zijn verweernota toe dat de herkomst van verzoeker uit Centraal-Irak in se niet in twijfel wordt getrokken, doch benadrukt met klem dat het bedrieglijke karakter van verzoekers verklaringen niet langer toelaat om verzoekers profiel te achterhalen, hetgeen meteen ook betekent dat de Commissaris-generaal niet

langer in de mogelijkheid verkeert om te besluiten dat verzoeker voldoet aan de criteria zoals gestipuleerd in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verweerder is zich bewust van de actuele precaire situatie in onder meer Centraal-Irak, maar onderstreept dat de bewijslast in dezen bij de verzoekende partij rust en er op zijn minst verwacht moet worden dat verzoeker de waarheid vertelt omtrent zijn persoon, achtergrond en de omstandigheden van de zaak. Verweerder benadrukt dat verzoeker deze premisse niet inlost. Verzoeker stelt dat het gegeven dat verzoeker in extremis alsnog een nationaliteitsattest neerlegt, niet van aard is om hier een ander licht op te werpen, aangezien het stuk in kwestie al evenmin enig uitsluitsel kan brengen met betrekking tot verzoekers ware profiel. Verweerder wijst er in dit verband volledigheidshalve op dat het nationaliteitsattest slechts een kopie betreft, waarvan al evenmin is aangetoond waarom het niet veel eerder kon worden neergelegd.

2.15. Krachtens artikel 48/4, §1, van de voormelde 15 december 1980 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 valt. Luidens artikel 48/4, §2, c) bestaat de "ernstige schade" uit "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

2.16. Verzoeker legt geen bewijs over van zijn nationaliteit. Verzoeker legt evenmin een internationaal paspoort voor. Zoals het Commissariaat-generaal terecht gesteld heeft in de bestreden beslissing, heeft verzoeker hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker verklaard dat hij nooit een internationaal paspoort gehad heeft (gehoorverslag van 27 december 2004, p.5), terwijl hij tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal verklaard heeft dat hij wel een paspoort had (gehoorverslag van 22 juni 2007, p.2), wat hij in zijn verzoekschrift dan weer ontkent. Het door verzoeker bij zijn verzoekschrift neergelegde nationaliteitsbewijs betreft een gecertificeerde kopie. Met gecertificeerde kopies van documenten, zonder dat het origineel wordt neergelegd, en vertalingen ervan houdt de Raad geen rekening, aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker aangaande zijn origineel nationaliteitsbewijs eveneens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker verklaard dat hij zijn nationaliteitsbewijs heeft achtergelaten in Irak (gehoorverslag van 27 december 2004, p.5). Tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal heeft verzoeker dan weer verklaard dat zijn bewijs van nationaliteit in een aktentas zat en dat deze gestolen werd in Anderlecht (gehoorverslag van 22 juni 2007, p.2), wat hij ter terechtzitting bevestigt.

2.17. Verweerder stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonst. De Raad stelt vast dat verzoeker aangaande zijn identiteitskaart eveneens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart verzoeker dat hij zijn identiteitskaart verloren heeft in Irak (gehoorverslag van 27 december 2004, p.5.) terwijl hij tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal verklaard heeft dat zijn identiteitskaart zich thuis in Irak bevindt en dat hij via de post wel zijn rijbewijs, maar niet zijn identiteitskaart ontvangen heeft (gehoorverslag van 22 juni 2007, p.2).

2.18. Verzoekers afkomst uit Kirkuk, Centraal-Irak, wordt niet betwist door verweerder. Op grond van het administratief dossier stelt de Raad echter vast dat slechts een beperkt

aantal vragen gesteld werden om verzoekers afkomst uit Kirkuk na te gaan (gehoorverslag van 22 juni 2007, pp.3-4). Op basis van het administratief dossier stelt de Raad eveneens vast dat geen vragen gesteld werden om na te gaan of verzoeker recentelijk in Irak verbleven heeft.

2.19. Het wordt door verweerder niet betwist dat er op dit ogenblik in Centraal-Irak een precaire situatie is, waarbij de terugkeer naar Centraal-Irak een reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980 met zich meebrengt. De beweerde afkomst van verzoeker uit Kirkuk en het recentelijk verblijf van verzoeker in Centraal-Irak tot aan zijn beweerd vertrek in december 2004 vormen essentiële elementen bij de beoordeling van het reëel risico van ernstige schade dat verzoeker loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker heeft noch een internationaal paspoort, noch een nationaliteitsbewijs, noch een identiteitskaart neergelegd en heeft bovendien hieromtrent tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Indien een kandidaat-vluchteling de voormelde stukken niet overlegt en daarenboven hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegt, is het niet onredelijk te stellen dat, aangezien de verklaringen van de kandidaat-vluchteling aangaande zijn afkomst uit en recentelijk verblijf in de conflictzones in Irak in dit geval determinerend zullen zijn voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, het Commissariaat-generaal bijzondere aandacht moet besteden tijdens het gehoor aan het nagaan van de afkomst uit en recentelijk verblijf in de conflictzones in Irak. Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder de afkomst van verzoeker uit Kirkuk en zijn recentelijk verblijf in Centraal-Irak nauwelijks heeft nagegaan. Het grondig nagaan van deze elementen, wat mogelijks een bijkomend interview van verzoeker met zich meebrengt, veronderstelt het treffen of het bevelen van onderzoeksmaatregelen, die de bevoegdheid van de Raad overstijgt. De Raad bevindt zich derhalve in de onmogelijkheid om te komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

2.20. Conform artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de voormelde wet van 15 december 1980, kan de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen, indien essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2007 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend en zeven door:

mevr. M. EKKA,

dhr. L. JANS,

rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

M. EKKA.